ja kui kuninga poig olli joonu, köidas ta tempa nüüd minno wälla, aga sa sõa ülemb ütles, et enne ma sinno wälla ei lasse kui sa omma nime mulle lubat ja mo nime hendale wõttat. Sis mõtles kuninga poig mes sis mo nimestki saap, um kui ma siija kaiwu pia lõpma. ja ütles olgu ka mino perast, lasse ennekt minno wälla. ja sis tõmmas see sõa ülemb kuninga poja wälla ja ütles nüüd olet sa sõa ülemb, aga mo olen kuninga poig. aga temä ütles olgu pääle, wõib olla et saame kaiki ommi nimetega kohekki hukka. ja sis sõiti nemma jo selle kuninga maa piiritest wälla toisede riigi. ja saije ütte sinna mano. sääl sis küsiti neide käest kes nemma omma ja nüüd ütli nemä jo ommi waeltetusi nimmi pide. Kuninga poja sõa ülembas, ja sõa ülembat kuninga poajas. sääl sis wõeti kuninga poig suure aga wõõra kuninga prak wasta, aga sõa ülemb aeti mõtsa hobesiid kaitsma. ja temäga saateti ka mitto muid mehi, sest hobesiid olli jo wäega paljo. sis ütles see entine kuninga poig, ja nüüdne sõa ülemb, toisile mehile minge kui tahade teie kohekki jalutama, küll ma ütsinda hobeset kaitsen. ja kõik toise lätsi ärä ja temä jäi ütsinta. iste maha ja olli muret täus nink ütlel kas ma es wõinu kotton kuninga poig olla kui siin wõõral maal pian hobeste karjus olema. ja neide sõnnu pääle iste see pakkdä pikka wana mees mano, ja ütles mes sina siin mo armas poig teet. sis ütlel temä jah kal wanamees mes ma sino perast pian näggemä paljo hädä ja wiletsust. sino wällälaskmise perast aije minno esä omast maajest ja maa piiristki wällä. Sis ütlel ärä mureda midägi ma tahan sulle kõik ärä tasoda, lase ma sään siija hobeste mano, aga sina mine mo wanemba tütre poole kulla, aga temä ütlel kost ma seda tijan kas so tüttär om. ja temä ütles sis kuninga pojale sest mitte kangel sääl mõtsa seen om mo tütre mõisa nime ennekt küll saate löüdma

Nüüd läts temä minnemä selle mõtsa poole kohe küsti ja es läädi paljo maad mõtsa mööda kawwa kui üts maaja silmä näggöwäle ilmus. ja kui ta sinnä läts, jo ärä selet et teda nupusine mees siijä olli käsknu. sis wõeti teda lahkesti wasta ja anti juwwa ja juwwa mes tahtse ennekt. ja kui jo päiw pia loaja minedil olli, sis tulli ka päddä pikka wanamees kodo. ja ütlel kuule poig sig om sull ka ja ärä naddala minnemä. aga tüttär sinna kingi ka temäle midägi. sis wõt tüttär wask wile ja puhus sedä kauni üts wase karwaline hobene mano joosten ja kirruin tulli. sis ütlel see wanamehe tüttär. no armas mees wõtta sina see hobene hendale. aga see ütles seda ma jokt ei wõi hendale wõtta sest ta karglep jo kui kirp ja rõõgis kui lõwi selle külge ei tohi ma omma kät panta ei ilmaski. sis ütlel wanamees tütrele mine too kuus pudelit jõu wiina, ja see tõi silmäpilk. nink nee kuus pudelit wiina anti temäle juwwa ja kui ta neid olli joonu, sis tunse temä et täll jõudu nii paljo olli et ta selle hobese kinni pidämist enämb es pelgä. sis ütles weel see tüttär mina annan sulle weel wask wile mida puhdun see hobene sulle mano tulep sis ei ole sul tarwis hobest kinni hoida wai istu sälgä ja sõita kos sa tahade nink lase hobene wallale. ja kui sulle jälleki tedä waia om sis puhu ennekt sedä wilet sis tulep ta sulle mano nii et haiu ennekt wile käen, aga hobesel lase minnä kohe taht, sis iste temä selle hobese sälgä ja sõit sinnä mõtsa kohe temä hobese olli jäänu. ja laske sis omma hobese wallale ja pand wile paoko, ja sis tulli ka jo kattosk mehe hobesile perrä ja kõik lätsi hulgana kodo. ja sis anti ka sõamehele ek ülempäle öökorter ja söök aga kuninga poig olli kuninga perrede ütten nink sei ja jäi niidega ütten.
Nink toisel päiwal saateti jälleki sõa ülemb hobestega mõtsa aga kuninga poig jäi iks kuninga perrese.